

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1025

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
908.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului	2
932.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 459/2010 pentru aprobarea standardului de cost/an pentru servicii acordate în unitățile medico-sociale și a unor normative privind personalul din unitățile de asistență medico-socială și personalul care desfășoară activități de asistență medicală comunitară	2-3
934.	— Hotărâre pentru aprobarea amplasamentului și declanșării procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”	3-5
946.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 966/2010 privind drepturile de acces al autorităților publice române la Sistemul Informatic Național de Semnalări	6-8
953.	— Hotărâre privind recunoașterea Fundației Olimpice Române ca fiind de utilitate publică.....	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 30 din 17 octombrie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9-16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Numărul maxim de posturi este de 171, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

2. **La anexa nr. 1, sintagma „Numărul maxim de posturi: 167” se înlocuiește cu sintagma „Numărul maxim de posturi: 171”.**

3. **La anexa nr. 2 punctul II, nota va avea următorul cuprins:**

„NOTĂ:

Unitățile prevăzute la nr. crt. 1—46 pot utiliza un număr maxim de 5.800 posturi.”

Art. II. — Alineatul (1) al articolului 6 din Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Numărul maxim de posturi ale Institutului este de 129 și se asigură în limita numărului maxim de posturi prevăzut la pct. II «Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice de cultură de importanță națională finanțate din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat» din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare.”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul culturii,

Oana Bogdan,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 908.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 459/2010 pentru aprobarea standardului de cost/an pentru servicii acordate în unitățile medico-sociale și a unor normative privind personalul din unitățile de asistență medico-socială și personalul care desfășoară activități de asistență medicală comunitară

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 459/2010 pentru aprobarea standardului de cost/an pentru servicii acordate în unitățile medico-sociale și a unor normative privind personalul din unitățile de asistență medico-socială și personalul care desfășoară activități de asistență medicală comunitară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 21 mai 2010, se modifică după cum urmează:

1. Titlul hotărârii va avea următorul cuprins:

„HOTĂRÂRE

pentru aprobarea standardului de cost/an pentru servicii acordate în unitățile de asistență medico-sociale și a unor normative privind personalul din unitățile de asistență medico-socială și personalul care desfășoară activități de asistență medicală comunitară”

2. La articolul 2, alineatele (1)—(3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Nivelul standardului de cost/an/pat pentru serviciile acordate în unitățile de asistență medico-sociale este 40.872 lei și cuprinde următoarele categorii de cheltuieli:

a) cheltuielile de personal aferente medicilor și asistenților medicali, precum și cheltuielile cu medicamente și materiale sanitare;

b) cheltuielile de personal pentru celelalte categorii de personal, precum și cheltuielile pentru hrană și bunuri și servicii necesare întreținerii și funcționării unităților de asistență medico-sociale, reparații, consolidări, dotări.

(2) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. a) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, din sume alocate prin transferuri către bugetele locale, în limita sumei de 11.275 lei/an/pat.

(3) Cheltuielile prevăzute la alin. (1) lit. b) se suportă de la bugetul local, în limita sumei de 29.597 lei/an/pat.”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 932.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amplasamentului și declanșării procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”

Având în prevederile art. 2 alin. (3) lit. d¹) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 4 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, și ale Ordinului viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, nr. 792/2016 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”, prevăzut în anexa nr. 1, potrivit variantei finale a studiului de fezabilitate.

Art. 2. — Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Economiei, Comerțului și

Relațiilor cu Mediul de Afaceri, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 3. — Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii potrivit art. 2, situate pe coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică și de interes național, situate pe teritoriul administrativ al municipiului Reșița, în apropiere de drumul național DN 58 Reșița—Caransebeș, amplasate în partea de sud a Stației de 400/220/110 kV Reșița, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, astfel cum este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — Se aprobă sumele individuale estimate de către expropriator, pe baza unui raport de evaluare, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții, situate pe teritoriul administrativ al municipiului Reșița, în apropiere de drumul național DN 58 Reșița—Caransebeș, amplasate în partea de sud a Stației de 400/220/110 kV Reșița, în cuantum total de 36.992,00 lei, care sunt alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2016 nr. 339/2015, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul 81.01 „Combustibili și energie” — titlul 55 „Alte transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri interne”, alineatul 55.01.12 „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. 5. — Suma 36.992,00 lei se virează de la bugetul de stat prin Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acesteia, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică și de interes național, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 6. — (1) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare a sumei alocate, potrivit prevederilor prezentei hotărâri, în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri are obligația înscrierii în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a imobilelor prevăzute la art. 3.

Art. 7. — Planul lucrării de utilitate publică și de interes național se aduce la cunoștință publică prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, potrivit legii.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 8 decembrie 2016.
Nr. 934.

ANEXA Nr. 1

AMPLASAMENTUL

obiectivul de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad—Stația 400/220/110 kV Reșița” și suprafețele de teren aferente acestuia

Nr. crt.	Proprietar	Top — parcelă teren	Suprafață (mp)	Coordonate Stereografic 1970							
				Cod punct	X	Y	d(m)				
1	Dinulescu Vasile	809/2/b/44/1	489	2	431919.67	258846.32	39,151				
				3	431908.73	258838.10	13,684				
				4	431902.12	258846.28	10,517				
				5	431901.21	258847.40	1,443				
				6	431900.94	258847.73	0,426				
				40	431893.82	258845.52	7,455				
				39	431902.66	258834.58	14,065				
				1	431944.34	258815.92	45,666				
								Suprafața = 489,18			

Nr. crt.	Proprietar	Top — parcelă teren	Suprafață (mp)	Coordonate Stereografic 1970			
				Cod punct	X	Y	d(m)
2	Dinulescu Vasile	809/2/b/46/1	2170	16	431823.90	258889.08	33.91
				15	431861.69	258842.33	60.11
				14	431882.69	258859.30	27.00
				13	431888.65	258851.92	9.49
				12	431893.82	258845.52	8.23
				6	431900.94	258847.73	7.45
				5	431898.98	258850.16	3.12
				4	431858.61	258900.09	64.21
				3	431850.31	258910.35	13.20
				Suprafața totală măsurată = 2.170 mp			
				3	Nica Mărioara Cornelia	809/2/63/1	860
11	431823.38	259001.58	22.64				
3	431853.40	258964.43	47.76				
2	431869.26	258976.77	20.10				
1	431853.52	258996.27	25.06				
Suprafața = 860 mp							
4	Gale Vasile	809/2/64/2/1	722	1	431845.55	259006.15	22.64
				3	431822.92	259034.18	36.02
				7	431804.73	259030.43	18.58
				5	431801.91	259028.15	3.63
				6	431823.38	259001.58	34.16
				Suprafața = 722 mp			
5	Gale Vasile	809/2/65/1	70	9	431817.57	259040.81	8,519
				7	431804.73	259030.43	16,511
				8	431822.92	259034.18	18,573
				Suprafața = 70,32			

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al obiectivului de investiții „Trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier—Reșița—Timișoara—Săcălaz—Arad/Stația 400/220/110 kV Reșița”, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Proprietar	Top parcelă teren	Suprafață (mp)	Valoare (lei)
1	Dinulescu Vasile	809/2/b/44/1	489	4.196,00
2	Dinulescu Vasile	809/2/b/46/1	2170	18.620,00
3	Nica Mărioara Cornelia	809/2/63/1	860	7.379,00
4	Gale Vasile	809/2/64/2/1	722	6.196,00
5	Gale Vasile	809/2/65/1	70	601,00
6	Total			36.992,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 966/2010
privind drepturile de acces al autorităților publice române
la Sistemul Informatic Național de Semnalări

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 966/2010 privind drepturile de acces al autorităților publice române la Sistemul Informatic Național de Semnalări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 21 septembrie 2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, literele g) și h) vor avea următorul cuprins:

„g) Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor și serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor;

h) Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilel.”

2. Anexa se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Ioan-Dragoș Tudorache

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Categoriile de semnalări și tranzacțiile la care au acces autoritățile naționale competente

Nr.	Categoriile de semnalări	Autorități naționale competente																							
		1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		11			
		F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C	F	C		
1	Semnalări cu privire la persoane căutate în vederea predării în baza unui mandat european de arestare sau în vederea extrădării	X	X		X		X		X													X			
2	Semnalări cu privire la persoane dispărute	X	X		X		X		X														X		
3	Semnalări cu privire la persoane căutate în vederea participării la o procedură judiciară	X	X	X	X		X		X												X	X	X		
4	Semnalări cu privire la persoane sau bunuri în scopul efectuării de controale discrete	X	X	X	X		X		X								X						X		
5	Semnalări privind străinii în scopul refuzului intrării sau în scopul executării unei măsuri prin care se interzice șederea pe teritoriul României	X	X	X	X		X		X		X								X				X		
6	Semnalări privind bunuri căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în cursul procedurilor penale	a)	X	X	X	X		X		X						X							X	X	
		b)	X	X	X	X		X		X						X								X	X
		c)	X	X	X	X		X		X														X	X
		d)	X	X	X	X		X		X						X								X	X
		e)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		f)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		g)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		h)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		i)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		j)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X
		k)	X	X	X	X		X		X		X				X								X	X

NOTĂ: F — furnizare; C — consultare.

*) Tabelul din anexă este reprodus în facsimil.

LEGENDĂ:

1. Poliția Română;
2. Poliția de Frontieră Română;
3. Jandarmeria Română;
4. Inspectoratul General pentru Imigrări;
5. Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrare a Bazelor de Date;
6. Direcția Generală de Pașapoarte;
7. Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor și serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor;
8. Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilelor;
9. Ministerul Afacerilor Externe;
10. Ministerul Justiției și instanțele judecătorești;
11. Ministerul Public.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoașterea Fundației Olimpice Române
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Fundația Olimpică Română, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în București, strada Pictor Arthur Verona nr. 1, sectorul 1, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Elisabeta Lipă
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 15 decembrie 2016.
Nr. 953.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 30**din 17 octombrie 2016**

Dosar nr. 1.902/1/2016

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Simona Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.134/88/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Cum se interpretează și se aplică prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei «Delta Dunării», republicată, cu modificările ulterioare, care se referă la aplicarea unui spor de izolare de până la 60% din salariul de bază, în raport cu prevederile art. 4 din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare?».

Magistratul-asistent prezintă referatul privind obiectul sesizării, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, raport care, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost comunicat părților

iar Garda de Coastă Constanța și Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual din cadrul Ministerului Afacerilor Interne — Biroul teritorial din cadrul Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră Tulcea au formulat puncte de vedere.

Se arată, de asemenea, de către magistratul-asistent că, exceptând Curtea de Apel Constanța, autoarea sesizării, instanțele de judecată au comunicat că nu au identificat jurisprudență în materia supusă dezbaterii, iar la dosar a fost depus răspunsul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul sesizării

1. Titularul sesizării este Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, investită cu soluționarea recursurilor declarate de pârâții M.A.I. și G.C.C. împotriva Sentinței civile nr. 1.372 din 10 septembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Tulcea.

2. Titularul sesizării este legitimat procesual activ, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, fiind o curte de apel care judecă în ultima instanță un litigiu având ca obiect obligarea autorităților publice pârâte la calcularea drepturilor salariale și plata acestora către reclamanți.

II. Obiectul și temeiul juridic al sesizării

3. Prin Încheierea din 2 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.134/88/2015, Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în temeiul dispozițiilor art. 519—520 din Codul de procedură civilă, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sus-menționate.

III. Expunerea succintă a procesului. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina

4. Prin Cererea de chemare în judecată formulată la data de 23 iunie 2015 și înregistrată pe rolul Tribunalului Tulcea cu nr. 1.134/88/2015, reclamantul S.N.P.P.C. — M.A.I. — B.T. — S.T.P.F.T., în numele și pentru membrii de sindicat pe care îi reprezintă, a solicitat obligarea pârâților M.A.I. și G.C.C., în solidar, la calcularea și plata drepturilor salariale către membrii de sindicat, în funcție de locul de muncă din localitățile din Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, cu titlu de spor de izolare de până la 60% din salariul de bază (nu la salariul de funcție, așa cum s-a calculat de către M.A.I. conform Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 664/1997*), la timpul efectiv de lucru exprimat în ore, de la data de 1 ianuarie 2012 până în prezent, în conformitate

*) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 664/1997 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

cu prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 27/1996*), actualizate cu coeficientul de inflație, de la data de 1 ianuarie 2012 până la plata efectivă, precum și obligarea la plata pe viitor către membrii de sindicat a drepturilor salariale, cu titlu de spor de izolare de până la 60% din salariul de bază, în funcție de locul de muncă din localitățile din Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, pentru perioada în care Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 este în vigoare.

5. În motivarea acțiunii se arată că, în raport cu dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, M.A.I. nu putea stabili, prin Ordinul nr. 664/1997, alte criterii de acordare a sporului de izolare, respectiv nu putea impune ca acest spor să se calculeze la solda de funcție pentru cadrele militare, întrucât ar încălca dispozițiile legale în vigoare.

6. Potrivit art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța Guvernului nr. 38/2003*), „Pentru activitatea desfășurată în unități izolate ori unde încadrarea personalului se face cu dificultate, polițiștii beneficiază de un spor de până la 20% din salariul de bază. Criteriile de stabilire a localităților și a zonelor izolate, categoriile de personal și mărimea concretă se stabilesc prin ordin al ministrului de interne”.

7. În aplicarea acestui act normativ a fost emis Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 132/2003*, care prevede în anexa 3 punctul IV că „Polițiștii care au locul de muncă în Rezervația Biosferei «Delta Dunării» beneficiază în mod corespunzător de prevederile Ordinului M.I. nr. 664/1997, modificat prin Ordinul M.I.R.A. nr. S/629/30.09.2008”, care modifică Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 664/1997 și care prevede: „15.8. Conform avizului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse nr. M.S. 644/16.02.2008, prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, republicată, prin acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei «Delta Dunării», aprobată prin Legea nr. 96/1997, se aplică și polițiștilor încadrați pe funcții care necesită studii superioare și studii medii de specialitate și care au locul de muncă în unități din unele localități situate în Rezervația Biosferei «Delta Dunării»; 15.8.1. Localitățile din Rezervația Biosferei «Delta Dunării» și cotele procentuale ale sporului de izolare ce se acordă sunt: Sulina, Chilia, Periprava, Sf. Gheorghe, C. A. Rosetti, Mila 23, Caraorman — 60%, Crișan — 50%, Maliuc, Pardina, Ceatalchioi — 45%, Bălteni de Jos, Suburbia Tudor Vladimirescu — 30%.; 15.9. Sporul de izolare prevăzut la punctul 15.8.1 se prevede în ordinul/dispoziția de numire în funcție, se calculează la salariul pentru funcția îndeplinită și nu se acordă pe timpul când polițiștii nu sunt prezenți în unitate; 15.10. Polițiștii cărora li se acordă sporul prevăzut la punctul 15.8.1 nu pot beneficia de sporul de izolare prevăzut în anexa nr. 3 din prezentul ordin.”

8. Se susține că, deși singura condiție prevăzută de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 este ca personalul să aibă locul de muncă în localitățile din Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008**) condiționează acordarea sporului de izolare doar la timpul când polițiștii sunt prezenți în

unitate; or, printr-un ordin nu se poate condiționa un drept stabilit printr-o ordonanță de urgență, ordinul fiind un act normativ de nivel inferior.

9. Se menționează că, prin calcularea sporului de izolare la salariul funcției îndeplinite și nu la salariul de bază, așa cum prevede legea, reprezentanții M.A.I. încalcă prevederile legale, iar, în conformitate cu art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (*Ordonanța Guvernului nr. 137/2000*), personalul din cadrul M.A.I. este discriminat față de celălalt personal din alte instituții publice (categorii de persoane care se găsesc în situații similare), care are locul de muncă în localități din Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, căruia li se calculează sporul de izolare la salariul de bază.

10. Se arată că neacordarea acestui spor aplicat la salariul de bază contravine următoarelor dispoziții normative: art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996; art. 4 și art. 40 alin. (2) din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*); art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010*); art. 4 și art. 93 alin. (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*); art. 111 și 113 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000; art. 16 și 53 din Constituția României; Declarația Universală a Drepturilor Omului.

11. Prin Sentința civilă nr. 1.372/2015, Tribunalul Tulcea a respins ca nefondate excepția lipsei calității procesuale pasive a M.A.I. și excepția prescripției dreptului la acțiune și a admis acțiunea, obligând pârâții să plătească reclamanților drepturile bănești reprezentând diferența dintre sporul de izolare acordat, calculat la salariul funcției, și sporul de izolare cuvenit, calculat la salariul de bază — corespunzător coeficientului aplicabil fiecărui reclamant în parte și pentru perioada relativ la care avea dreptul la spor de izolare și s-a aflat în unitate — începând cu data de 1 ianuarie 2012 și până la data rămânerii definitive a hotărârii, actualizate cu rata inflației la data achitării efective.

12. De asemenea a obligat pârâții să plătească reclamanților și pe viitor drepturile salariale cu titlu de spor de izolare corespunzător coeficientului aplicabil fiecărui reclamant în parte și pentru perioada relativ la care are dreptul la spor de izolare și se află în unitate, calculat la salariul de bază pentru perioada în care Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 este în vigoare.

13. Instanța de fond a reținut că, potrivit art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, personalul instituțiilor publice și al unităților de cult, încadrat în funcții care necesită studii superioare și medii de specialitate, cu locul de muncă în localitățile din Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 395/1996*), precum și persoanele care ocupă funcții eligibile beneficiază de un spor de izolare de până la 60% din salariul de bază; diferențierea sporului de izolare pe localități se face de către Consiliul Județean Tulcea, cu avizul prefecturii.

*) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 132/2003 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

14. În aplicarea acestui act normativ a fost emis Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 664/1997, prin care s-a stabilit că atât cadrele militare în activitate, precum și salariații civili încadrați în funcții ce necesită studii superioare și medii de specialitate, care au locul de muncă în unități din localitățile situate în Rezervația Biosferei „Delta Dunării” beneficiază de un spor de izolare diferențiat pe localități și categorii de personal, spor care se calculează la solda de funcție pentru cadrele militare și la salariul de bază pentru personalul civil.

15. Prima instanță a reținut că, potrivit principiului ierarhiei actelor normative, un ordin al ministrului nu poate modifica o ordonanță de urgență în aplicarea căreia a fost emis, neputând prevedea dispoziții contrare actului normativ cu forță juridică superioară, condiții în care, indiferent de dispozițiile Ordinului nr. 664/1997, aplicabile erau prevederile legii speciale, polițiștii beneficiind de sporul de izolare calculat la salariul de bază.

16. Prin Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 360/2002*), s-a stabilit că polițiștii sunt funcționari publici cu statut special, iar salarizarea acestei categorii speciale a fost reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 care, în art. 20, a stipulat că, pentru activitatea desfășurată în unități situate în localități sau în zone izolate ori unde încadrarea personalului se face cu dificultate, polițiștii beneficiază de un spor de până la 20% din salariul de bază, iar criteriile de stabilire a localităților și a zonelor izolate, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.

17. Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008, intrat în vigoare ulterior, a prevăzut, de asemenea, că prevederile art. 2 (devenit art. 5, după republicare) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 se aplică și polițiștilor încadrați pe funcții care necesită studii superioare și medii de specialitate și care au locul de muncă în unități din unele localități situate în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, sporul de izolare urmând a se calcula la salariul pentru funcția îndeplinită.

18. S-a constatat astfel că dispozițiile unui act normativ cu forță juridică superioară sunt modificate printr-un ordin al ministrului, ceea ce contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 24/2000*).

19. Situațiile prezentate de către pârâta G.C.C. relevă că modalitatea de calcul al sporului de izolare prevăzută de pct. 15.8 din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008 este nelegală, fiind în contradicție cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 și restrângând în mod nejustificat dreptul conferit de lege, condiții în care reclamanții sunt prejudiciați.

20. S-a reținut, de asemenea, de către instanța de fond că pârâții au acordat reclamanților sporul de izolare calculat în mod greșit la salariul pentru funcția îndeplinită, și nu la salariul de bază, conform legii, situație în care sunt obligați să plătească diferențele salariale, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002.

21. Potrivit principiului reparației integrale a prejudiciului și ținând cont de faptul că, prin neachitarea acestor drepturi bănești la data la care acestea se cuveneau, reclamanții au suferit daune datorate devalorizării monedei naționale, s-a stabilit ca aceste sume să fie actualizate cu indicele de inflație.

22. Împotriva sentinței pronunțate de prima instanță pârâții au declarat recurs, înregistrat pe rolul Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.134/88/2015, criticând soluția ca fiind dată cu aplicarea greșită a normelor de drept material.

23. Recurenții au susținut, în esență, că, începând cu data de 1 ianuarie 2010, potrivit legilor-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și legilor anuale speciale de aplicare etapizată a acestora, salarizarea aplicabilă polițiștilor reprezintă o reconstrucție salarială a unor cuantumuri ale elementelor salariale de care aceștia au beneficiat la un moment dat, după cum urmează: salariul pentru funcția îndeplinită, indemnizația de dispozitiv, sporul pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, salariul de merit și suma compensatorie, astfel cum aceasta a fost reglementată de legislația aplicabilă în anul 2010, sumă compensatorie în care a fost inclus și cuantumul sporului de izolare.

24. În situația dată, susțin recurenții, prevederile legale privind salarizarea, aplicabile la data de 31 decembrie 2009, subzistă și ulterior datei de 1 ianuarie 2010, având în vedere că nici în prezent Legea-cadru nr. 284/2010 nu se aplică în integralitatea sa, prin art. 7 din lege fiind prevăzut că aplicarea acesteia se realizează etapizat, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prin legi speciale anuale de aplicare, ceea ce înseamnă că în prezent cuantumul drepturilor salariale este plafonat la cel existent la 31 decembrie 2009, în măsura în care polițiștii își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

25. Astfel, în contextul celor precizate, personalul îndreptățit beneficiază de sporul de izolare la nivelul bazei de calcul prevăzut la data de 31 decembrie 2009, moment la care erau incidente dispozițiile art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, potrivit cărora dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri pentru condiții periculoase sau vătămătoare, pentru activități care solicită o încordare psihică foarte ridicată sau care se desfășoară în condiții deosebite de muncă, pentru condiții grele de muncă, pentru activitatea în schimb de noapte, precum și alte reglementări se aplică și polițiștilor care se află în situații similare, cu avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, normele de aplicare urmând a fi stabilite prin ordin al ministrului de interne.

26. În temeiul acestor prevederi legale, la data de 31 decembrie 2009, acordarea sporului de izolare era reglementată prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008 pentru aplicarea prevederilor legale referitoare la salarizarea polițiștilor din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, iar în conformitate cu prevederile pct. 15.8—15.9 din anexa 1 la ordin, conform avizului Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse nr. MS 644/16.02.2003, sporul de izolare se prevede în dispoziția de numire în funcție, se calculează la salariul pentru funcția îndeplinită și nu se acordă pe timpul cât polițiștii nu sunt prezenți în unitate.

IV. Dispozițiile legale supuse interpretării

27. *Ordonanța Guvernului nr. 27/1996:*

„Art. 5. — (1) Personalul instituțiilor publice și al unităților de cult, încadrat pe funcții care necesită studii superioare și medii de specialitate, cu locul de muncă în localitățile din Rezervația Biosferei «Delta Dunării», prevăzute în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/1996, precum și persoanele care ocupă funcții eligibile beneficiază de un spor de izolare de până la 60% din salariul de bază.

(2) Diferențierea sporului de izolare pe localități se face de către Consiliul Județean Tulcea, cu avizul prefecturii.

(3) Personalului prevăzut la alin. (1) nu îi sunt aplicabile prevederile altor acte normative privind sporul de izolare.

(4) Sporul de izolare pentru personalul încadrat în unitățile de cult, potrivit alin. (1), se calculează la salariul de bază minim brut pe țară și se suportă din bugetul Secretariatului de Stat pentru Culte.”

28. Legea-cadru nr. 284/2010:

„Anexa nr. VII — Familia ocupațională de funcții bugetare «apărare, ordine publică și siguranță națională»; cap. II — Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională: (...)»

Art. 4. — (1) Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la salariu lunar.

(2) Salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

(3) Salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă. Pentru realizarea diferențierii salariilor funcțiilor de bază, se stabilesc clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare pentru salariile de funcție.”

V. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă

29. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, întrucât de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 depinde soluționarea pe fond a cauzei, având în vedere că se pune problema modului de calcul al sporului de izolare reglementat de aceste dispoziții legale în condițiile intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010; problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

30. Intimatul-reclamant a susținut că singurul criteriu ce trebuie avut în vedere la stabilirea cuantumului sporului de izolare este salariul de bază, prevăzut în mod expres de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996.

31. Recurenții-pârâți au arătat că sporul de izolare prevăzut de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 se acordă în mod indirect, prin includerea acestuia în suma compensatorie stabilită în temeiul art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, prin raportare la salariul din 31 decembrie 2009, fiind preluat, astfel, modul de calcul aplicabil la momentul la care salarizarea polițiștilor era reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, respectiv modul de calcul reglementat de Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 664/1997, modificat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. S/629/2008, care impune ca sporul să fie determinat în raport cu salariul de funcție.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată care a sesizat instanța supremă cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Instanța de recurs consideră că se impune a se stabili dacă dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 reglementează un drept distinct de drepturile salariale stabilite prin Legea-cadru nr. 284/2010 și dacă, în raport cu art. 4 din anexa nr. VII la această lege, care legiferează salarizarea polițiștilor, sporul de izolare se raportează la salariul funcției de bază sau la salariul de funcție.

33. Dezlegările menționate se impun întrucât reclamantii solicită acordarea drepturilor reprezentând sporul de izolare prevăzut de art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, începând cu data de 1 ianuarie 2012 și pentru viitor, pe toată durata în care acest act normativ se află în vigoare.

34. Curtea de apel apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 reglementează o serie de măsuri speciale, care derogă de la dispozițiile generale și care au drept scop protecția socială, precum și atragerea de specialiști în diverse domenii de activitate care să își desfășoare activitatea în zonele defavorizate stabilite prin hotărâre a consiliului județean.

35. În cadrul completului de judecată au fost conturate două opinii cu privire la aplicabilitatea acestei ordonanțe, după intrarea în vigoare a legii de salarizare unică, respectiv într-o opinie (minoritară) s-a apreciat că devin incidente dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, potrivit cărora „începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege”, situație ce exclude aplicarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996.

36. Potrivit celei de-a doua opinii (majoritare), drepturile reglementate de art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 reprezintă facilități acordate persoanelor care își desfășoară activitatea în zonele defavorizate Delta Dunării și Munții Apuseni, astfel că ele nu intră sub incidența art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, ci au o aplicabilitate de sine stătătoare. O astfel de interpretare este dedusă din faptul că dispozițiile legale menționate nu au fost abrogate în mod expres prin Legea-cadru nr. 330/2009 sau prin Legea-cadru nr. 284/2010, precum și din împrejurarea că facilitățile acordate privesc și alte drepturi pe care persoanele care locuiesc sau își desfășoară activitatea în localitățile din Delta Dunării le-au avut și le au în continuare (facilități fiscale etc.).

37. De asemenea, art. 13 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede că „Dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri, indemnizații și alte drepturi de natură salarială pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar se aplică și personalului militar, polițiștilor, funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalului civil care se află în situații similare, indiferent de tipul unității în care își desfășoară activitatea, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale”, ceea ce înseamnă că însăși legea de salarizare unică recunoaște posibilitatea acordării și polițiștilor a unor sporuri, indemnizații sau drepturi de natură salarială prevăzute pentru sectorul bugetar, aceste drepturi fiind, în mod evident, distincte de cele reglementate de Legea-cadru nr. 284/2010.

38. Or, în situația în care s-ar considera că Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 este aplicabilă și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, se pune problema modului în care dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, care prevăd „un spor de izolare de până la 60% din salariul de bază”, se raportează la dispozițiile art. 4 din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care distinge între salariul funcției de bază și salariul de funcție (componentă a salariului funcției de bază).

39. Instanța de trimitere consideră, în mod unanim, că aplicarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, sub aspectul modalității de calcul al sporului de izolare, nu se poate face decât prin raportare la legea de salarizare în vigoare, lege care face distincție între salariul de funcție și salariul de bază, precum și ținându-se seama de intenția legiuitorului dedusă din interpretarea sistematică a legii.

40. Se reține, astfel, că din modul în care au fost reglementate sporurile acordate polițiștilor prin Legea-cadru nr. 284/2010, acestea sunt calculate la salariul de funcție, iar, potrivit art. 25 alin. (1) din anexa nr. VII la lege, „Pentru activitatea desfășurată în unități situate în localități sau în zone izolate ori în unități situate în localități sau zone unde atragerea personalului se face cu greutate, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil beneficiază de un spor de până la 20% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază”.

41. Chiar dacă aceste dispoziții nu sunt incidente în situația reclamanților, întrucât art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 exclude pentru personalul prevăzut la alin. (1) aplicarea prevederilor altor acte normative privind sporul de izolare, rezultă, totuși, că intenția legiuitorului a fost aceea de a calcula în cazul polițiștilor un eventual spor de izolare în raport

cu salariul de funcție, iar nu în raport cu salariul funcției de bază, astfel cum susțin reclamanții.

42. Curtea de apel consideră că această optică este diferită de cea anterioară, impusă de Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, care prevedea la art. 20 că sporul de izolare stabilit pentru activitatea desfășurată în unități situate în localități sau în zone izolate ori unde încadrarea personalului se face cu dificultate se raporta la salariul de bază.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

43. Prin Adresa nr. 480/C/2.037/III-5/2016 din 26 iunie 2016, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție nu au fost identificate hotărâri relevante cu privire la problema de drept a cărei dezlegare se solicită.

B. Curțile de apel și tribunalele

44. Din jurisprudența transmisă de Curtea de Apel Constanța, instanța care a formulat sesizarea, au fost identificate două orientări:

a) cea a Secției de contencios administrativ, potrivit căreia sporul de izolare prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 se acordă în continuare, fiind calculat la salariul de bază (Decizia civilă nr. 653/CA/2015 și Decizia civilă nr. 850/CA/2013); același raționament a fost avut în vedere de instanță și pentru indemnizația de instalare prevăzută de art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 (Decizia civilă nr. 257/2013);

b) cea contrară, exprimată de Completul de litigii de muncă, potrivit căreia dreptul la sporul de izolare în cuantum de 60% nu mai poate fi acordat, după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și a Legii-cadru nr. 284/2010 (Decizia civilă nr. 131/CM/2014).

45. Tribunalele Tulcea și Galați au trimis puncte de vedere, conform cărora:

a) asupra prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 a operat abrogarea, sistemul de salarizare reglementat de Legea-cadru nr. 284/2010 având la bază, cu rang de principiu, „characterul unitar” al salarizării, în sensul că vizează toate categoriile de personal din sectorul bugetar, prin luarea în considerare a drepturilor de natură salarială, stabilite prin acte normative speciale în sistemul de salarizare, după cum este prevăzut în art. 3 alin. (1) lit. a).

46. În continuarea argumentației acestui punct de vedere se arată că, potrivit art. 20 din Legea-cadru nr. 284/2010, sporurile, indemnizațiile, primele și compensațiile specifice domeniului de activitate ce se acordă personalului bugetar sunt prevăzute în anexele nr. I—VIII și, deși este adevărat că nu există o dispoziție de abrogare expresă a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, ieșirea lor din vigoare este determinată de incompatibilitatea normelor ce derivă din cele două acte normative. Mai mult, prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările ulterioare, nu exclud abrogarea implicită, art. 67 din acest act normativ făcând referire la evenimentele legislative implicite;

b) drepturile reglementate de art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 reprezintă facilități acordate persoanelor care își desfășoară activitatea în zonele defavorizate Delta Dunării și Munții Apuseni, astfel că ele nu intră sub incidența art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010, ci au o aplicabilitate de sine

stătătoare; aplicarea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, sub aspectul modalității de calcul al sporului de izolare, nu se poate face decât prin raportare la legea de salarizare în vigoare, lege care face distincție între salariul de funcție și salariul de bază, precum și ținându-se seama de intenția legiuitorului dedusă din interpretarea sistematică a legii.

X. Jurisprudența Curții Constituționale

47. Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor Legii-cadru nr. 284/2010 prin următoarele decizii: nr. 1.658 din 28 decembrie 2010¹, nr. 579 din 29 septembrie 2015², nr. 161 din 17 martie 2015³, nr. 332 din 30 aprilie 2015⁴.

XI. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene

48. În jurisprudența instanțelor europene nu au fost identificate hotărâri relevante pentru soluționarea problemei de drept a cărei dezlegare se solicită.

XII. Raportul asupra chestiunii de drept

49. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, se apreciază că sesizarea nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din același cod, întrucât chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită nu este nouă și nu reprezintă o problemă de drept reală, deoarece nu comportă un grad ridicat de dificultate, în măsură să reclame intervenția instanței supreme pentru lămurire, și privește strict aplicarea la speță a legii, iar nu interpretarea de principiu a acesteia.

50. În subsidiar, pe fondul problemei supuse dezbaterii, soluția propusă prin raport este aceea că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, modul de calcul al sporului de izolare de până la 60% pentru categoria socioprofesională a polițiștilor funcționari publici cu statut special, în raport cu prevederile art. 4 din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, se raportează la salariul funcției de bază.

XIII. Înalta Curte

51. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii raportori și chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, constată următoarele:

A. Asupra admisibilității

52. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

53. Prin textul de lege citat s-au instituit o serie de condiții de admisibilitate, condiții care trebuie să fie îndeplinite cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să soluționeze cauza în ultimă instanță;
- judecarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce constituie obiectul sesizării;
- problema de drept să prezinte caracter de noutate, să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011.

² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 808 din 30 octombrie 2015.

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 21 mai 2015.

⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 26 iunie 2015.

54. Din examinarea sesizării se constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, întrucât Curtea de Apel Constanța este legal învestită cu soluționarea unei cereri de recurs, în cadrul unui litigiu având ca obiect obligarea autorităților publice pârâte la calcularea drepturilor salariale și plata acestora către reclamantii.

55. Totodată, de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât prin cererea de chemare în judecată se solicită obligarea pârâților angajatori, autorități publice, la calcularea și plata, inclusiv pe viitor, către reclamantii a drepturilor salariale, cu titlu de spor de izolare de până la 60% din salariul de bază, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996.

56. Cu privire la această chestiune de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat printr-o decizie cu caracter obligatoriu pentru instanțe, iar aceasta nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

57. Cerința noutății problemei de drept este, și ea, îndeplinită, întrucât chiar dacă reglementarea analizată este de dată mai veche, se impune reevaluarea sau reinterpretarea acesteia, într-un context legislativ nou, creat de adoptarea Legii-cadru nr. 284/2010.

58. În cauză este îndeplinită situația premisă a iminenței apariției unei practici judiciare neunitare, fapt ce rezultă din analiza jurisprudenței transmise de către instanța care a formulat sesizarea și a punctelor de vedere divergente exprimate de instanțele judecătorești în competența cărora intră soluționarea unor astfel de litigii.

59. Se constată, de asemenea, că problema de drept este una veritabilă, care vizează două aspecte: unul privind stabilirea dispozițiilor legale privind acordarea sporului de izolare aplicabil categoriei socioprofesionale a polițiștilor și personalului civil [respectiv art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 sau art. 25 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010] și altul privind reperul la care trebuie raportat procentul prevăzut de dispozițiile legale ce reglementează acest spor (respectiv „salariul de bază” sau „salariul funcției de bază”); chestiunea nu este deci o problemă exclusiv de aplicare a legii, ci privește un conflict de legi în timp, creat de succesiunea unor acte normative referitoare la drepturile salariale ale polițiștilor și personalului civil.

60. Concluzia este că sesizarea întrunește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și, prin urmare, se impune declanșarea mecanismului de unificare instituit de acest text de lege, în vederea atingerii dezideratului instituției procesuale, respectiv preîntâmpinarea soluționării diferite a acestei chestiuni de drept de către instanțele judecătorești (control *a priori*).

B. *Asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării*

61. În raport cu obiectul de reglementare al dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, supuse interpretării, se impun două observații: prima privește împrejurarea că polițiștii, polițiștii de frontieră și personalul contractual din cadrul M.A.I. intră în domeniul de aplicare a acestui text, întrucât se încadrează în categoria personalului instituțiilor publice, iar cea de-a doua observație se referă la sfera de aplicabilitate a acestei norme, care este una mai largă, vizând atât personalul instituțiilor publice — altul decât polițiștii și personalul contractual din cadrul M.A.I. —, cât și personalul unităților de cult.

62. În privința categoriei socioprofesionale a polițiștilor există o suită de acte normative prin care au fost stabilite drepturile salariale ale acestora, indemnizații, sporuri, premii, prime și alte drepturi bănești sau de natură salarială.

63. În acest sens pot fi menționate următoarele acte normative cu relevanță pentru soluționarea chestiunii de drept analizate:

— Ordonanța Guvernului nr. 38/2003; după cum se poate constata din lecturarea acestui act normativ, cap. 2 — Salarizarea polițiștilor și drepturile bănești ale elevilor și studenților din instituțiile de învățământ pentru formarea polițiștilor, secțiunea 1 — Salariul

de bază al polițiștilor (art. 2—13), precum și mare parte din secțiunea a 2-a — Indemnizații, sporuri, premii, prime și alte drepturi bănești ale polițiștilor (art. 14—24) au fost abrogate; această abrogare expresă a operat, în special, prin Legea-cadru nr. 330/2009 și, ulterior, prin Legea-cadru nr. 284/2010, aceasta din urmă, la rândul său, abrogând Legea-cadru nr. 330/2009;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, care a fost însă respinsă prin Legea nr. 30/2012;

— *Legea-cadru nr. 284/2010*:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

a) personalului din autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

b) personalului din autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;

c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii;

d) persoanelor care sunt conducători ai unor instituții publice în temeiul unui contract, altul decât contractul individual de muncă. (...)

Art. 39. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...) y) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.”

64. Anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 reglementează drepturile salariale pentru Familia ocupațională de funcții bugetare „apărare, ordine publică și siguranță națională”, iar cap. II din anexa nr. VII cuprinde „Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională”.

65. Conform art. 2 din cap. II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010:

„(1) Personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională este format din personal militar, polițiști, funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, personal civil.

(2) Prin *personal militar*, în sensul prezentei legi, se înțelege cadrele militare în activitate, precum și soldații și gradații voluntari în activitate.

(3) Prin *polițiști*, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici cu statut special din unitățile Ministerului Administrației și Internelor, aflați sub incidența Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin *funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare*, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și din Ministerul Justiției, aflați sub incidența Legii nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată.

(5) Prin *personal civil*, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici și personalul contractual.”

66. Pe de altă parte, art. 3 și 4 din același cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 stabilesc:

„Art. 3. — (1) Personalul militar are dreptul la soldă lunară.

(2) Solda lunară se compune din solda funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

(3) Solda funcției de bază este formată din solda de funcție, solda de grad, gradații și, după caz, solda de comandă. Pentru realizarea diferențierii soldelor funcțiilor de bază, se stabilesc clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare pentru soldele de funcție.

Art. 4. — (1) Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la salariu lunar.

(2) Salariul lunar se compune din salariul funcției de bază, indemnizații, compensații, sporuri, prime, premii și din alte drepturi salariale.

(3) Salariul funcției de bază este compus din salariul de funcție, salariul gradului profesional deținut, gradații și, după caz, salariul de comandă. Pentru realizarea diferențierii salariilor funcțiilor de bază, se stabilesc clase de salarizare și coeficienți de ierarhizare pentru salariile de funcție.”

67. În sfârșit, art. 25 din secțiunea a 3-a a aceluiași capitol II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 stabilește:

„Art. 25. — (1) Pentru activitatea desfășurată în unități situate în localități sau în zone izolate ori în unități situate în localități sau zone unde atragerea personalului se face cu greutate, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil beneficiază de un spor de până la 20% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază.

(2) Criteriile de stabilire a localităților și zonelor izolate, a localităților și zonelor unde atragerea personalului se face cu greutate, categoriile de personal și mărimea concretă a sporului se stabilesc, conform actelor normative în vigoare, prin ordin al ordonatorului principal de credite.”

68. Astfel cum se poate constata, chestiunea de drept în legătură cu care instanța de trimitere a solicitat pronunțarea hotărârii prealabile privește raportul dintre două norme sau, altfel spus, o chestiune de succesiune în timp a legilor.

69. În esență, art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 prevede acordarea unui spor de izolare de până la 60% din salariul de bază în favoarea personalului din instituții publice (așadar, și a polițiștilor) ș.a. — cu respectarea anumitor criterii legale — în timp ce art. 4 din cap. II din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, referindu-se la polițiști, nu mai cuprinde referirea la salariul de bază, ci referirea la salariul lunar [art. 4 alin. (1)], salariul lunar ce are structura descrisă la art. 4 alin. (2) și (3), anterior citate.

70. Prin urmare, noțiunea de „salariu de bază al polițiștilor” nu mai este una de actualitate în contextul legislativ în vigoare, astfel încât, în aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 s-a pus problema identificării bazei legale de calcul pentru acest spor de izolare, în condițiile în care acest text nu a fost abrogat în mod expres nici prin Legea-cadru nr. 330/2009, nici prin Legea-cadru nr. 284/2010. Totodată, trebuie precizat că în reglementarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 — art. 2 — polițiștii aveau dreptul la salariul de bază.

71. Chestiunea de drept dedusă judecății implică stabilirea premisei de analiză, anume a raportului dintre normele succesive — norme generale și/sau norme speciale.

72. Astfel cum deja s-a arătat, art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 284/2010 consacră caracterul exclusiv al drepturilor salariale prevăzute de acest act normativ pentru personalul prevăzut la alin. (1) din același articol (între care, și polițiștii).

73. Pe de altă parte, art. 39 lit. y) din Legea-cadru nr. 284/2010 prevede că la data intrării în vigoare a acestei legi se abrogă orice dispoziții contrare prezentei legi.

74. Această modalitate de abrogare se identifică, din perspectiva Legii nr. 24/2000, cu procedeul abrogării exprese indirecte, întrucât actul normativ nou prevede doar generic faptul că dispozițiile contrare legii se abrogă, fără însă să le menționeze în mod expres (precum în cazul abrogării exprese), procedeu deosebit (și) de abrogarea implicită prin care o normă anterioară este abrogată prin adoptarea unei norme ulterioare cu un conținut contrar sau diferit, în absența unei manifestări

explicite de voință a legiuitorului cu privire la ieșirea din vigoare a normei precedente.

75. Referitor la acest ultim aspect trebuie precizat că, potrivit art. 67 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, „Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres.”

76. Altfel spus, o normă specială nu poate fi abrogată implicit printr-o normă generală, ci această intenție a legiuitorului trebuie exprimată expres, cerință îndeplinită în cazul abrogării exprese indirecte.

77. Pe de altă parte, abrogarea implicită este un procedeu legislativ ce poate opera între norme de același fel — o normă generală anterioară poate fi abrogată implicit printr-o altă normă generală ulterioară cu un conținut contrar ori o normă specială poate fi abrogată implicit prin edictarea ulterioară a unei alte norme speciale, cu un conținut normativ contrar.

78. Un astfel de conflict al legilor în timp se soluționează pe baza regulii *lex posterior derogat priori*.

79. Revenind la chestiunea de drept supusă dezlegării, față de conținutul art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, care reglementează acordarea sporului de izolare pentru personalul instituțiilor publice (între care și polițiștii) — în condițiile prevăzute de această normă — și conținutul art. 25 din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, care reglementează, în privința polițiștilor, acordarea aceluiași spor de izolare — într-un alt quantum și prin raportare la altă bază de referință decât salariul de bază —, rezultă că raportul dintre aceste două norme este acela dintre două norme speciale întrucât, cu referire la categoria socioprofesională a polițiștilor, norma ulterioară, având același obiect de reglementare (acordarea sporului de izolare), conține dispoziții contrare.

80. Prin urmare, nu se poate susține că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 ar trebui interpretate și aplicate prin raportare la prevederile art. 4 din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, astfel încât să se admită că s-ar putea acorda sporul de izolare pentru polițiști prin aplicarea procentului de 60% la salariul funcției de bază sau la salariul de funcție, cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996, pentru recunoașterea acestui spor, în condițiile în care, în prezent, legea-cadru conține o altă soluție proprie — normă specială — pentru acordarea acestui spor de izolare, prevăzută ca atare de art. 25 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

81. De altfel, aceeași soluție legislativă ca cea reglementată de Legea-cadru nr. 284/2010 se regăsea și în actele normative anterioare cu privire la salarizarea polițiștilor, dar ulterioare Ordonanței Guvernului nr. 27/1996; de exemplu, art. 24 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2003 — texte abrogate prin Legea-cadru nr. 330/2009; pct. 7 din anexa nr. IV/2 la Legea-cadru nr. 330/2009, cel din urmă act normativ conținând, la rândul său, o dispoziție de abrogare expresă indirectă a oricăror dispoziții contrare (art. 48 pct. 43).

82. Față de conținutul art. 25 alin. (1) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, potrivit căruia „Pentru activitatea desfășurată în unități situate în localități sau în zone izolate ori în unități situate în localități sau zone unde atragerea personalului se face cu greutate, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, precum și personalul civil beneficiază de un spor de până la 20% din solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază”, rezultă că:

— pentru personalul militar, sporul de izolare de până la 20% se aplică la solda de funcție [definită la art. 3 alin. (3) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, ca parte a soldei funcției de bază];

— pentru polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, sporul de izolare de până la 20% se aplică la salariul de funcție [definit la art. 4 alin. (3) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, ca parte a salariului funcției de bază];

— în timp ce, pentru personalul civil care îndeplinește condițiile acordării acestuia, sporul de izolare de până la 20% se aplică la salariul de bază, două categorii socioprofesionale interesând în cauza de față, în raport cu obiectul cererii formulate în dosarul în care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile — categoria polițiștilor și cea a personalului civil.

83. Nu este permis ca, pe cale de interpretare, prin alăturarea a două norme — art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 și art. 4 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 — să se creeze o *lex tertia*, astfel încât să se valideze ca posibilă acordarea sporului de izolare de până la 60% din salariul de funcție ori chiar din salariul funcției de bază, întrucât această soluție excedează intenției legiuitorului, ar conduce la supraviețuirea unei norme abrogate și, mai mult decât atât, este contrară soluției legislative explicite, cuprinsă în art. 25 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

84. Totodată, prevederile art. 5 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 nu pot fi calificate drept un impediment pentru abrogarea ulterioară a acestora în privința categoriilor socioprofesionale ce interesează cauza, întrucât inaplicabilitatea prevederilor altor acte normative privind sporul de izolare, în ceea ce privește personalul prevăzut la alin. (1) al aceluiași articol, se referă la acte normative aflate concomitent în vigoare, iar nu la acte normative succesive, ulterioare, întrucât, în caz contrar, s-ar statua, de asemenea, pe cale de interpretare,

87. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.134/88/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

Prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, au fost abrogate de dispozițiile art. 39 lit. y) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare, fiind înlocuite, în ceea ce privește categoria socioprofesională a polițiștilor și a personalului civil, de prevederile art. 25 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 000259